

॥८९॥१०॥ प्रत्युदीयुः कथमिति शेषः ॥ ११॥ १२॥ हतोत्सेधस्य विनष्टोत्कर्षस्य ॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ इति कर्णपर्वणैः ॥ १८॥ नवमोऽध्यायः ॥ १९॥ ॥ २०॥ हते द्रोणे इति ॥ ११॥ ॥ २१॥ स्वबलं प्रति विद्रुतं द्रुतं दृष्ट्वा
 ॥ २२॥ ॥ २३॥ लब्धलक्षैः प्राप्तजयैः व्यायच्छद्भिः यतमानैः प्रत्यहारं प्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति वापाठः ॥ २४॥ ॥ २५॥ पर्यंकेष्वेव वरासनेषु ॥ २६॥ साम्राप्रियवचसा परमवल्गुनाऽतिमधुरेण ॥ २७॥ कार्यतरं आवश्यकतरं यत्कार्यं कर्त
 केरक्षन् दक्षिणं चक्रं सूतपुत्रस्य युध्यतः ॥ वामं चक्रं रक्षुर्वाके वा वीरस्य पृष्ठतः ॥ ८९॥ केकर्णं न जहुः शूराः केक्षुद्राः प्राद्रवंस्ततः ॥ कथंचवः समेतानां हतः कर्णो
 महारथः ॥ ९०॥ पांडवाश्च स्वयं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि वारिधारा इवांबुदाः ॥ ९१॥ स च सर्पमुखो दिव्यो महेषु प्रवरस्तदा ॥ व्यर्थः कथं
 समभवत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ९२॥ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतोत्सेधस्य संजय ॥ अवशेषं न पश्यामि कुदेष्टुदिते सति ॥ ९३॥ तौ हि वीरौ महेष्वासौ मदर्थं त्य
 क्तजीवितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा को न्वर्थो जीवितेन मे ॥ ९४॥ पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं कर्णं च पांडवैः ॥ यस्य बाह्वोर्बलं तुल्यं कुंजराणां शतं शतैः ॥ ९५॥ द्रोणे
 हते च यद्वृत्तं कौरवाणां परैः सह ॥ संग्रामे न रवीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ९६॥ यथा कर्णश्च कौंतेयैः सह युद्धमयोजयत् ॥ तथा च द्विषतां हंतारणेशां तस्तदुच्य
 तां ॥ ९७॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने नवमोऽध्यायः ॥ १०॥ ॥ ११॥ संजय उवाच ॥ हते द्रोणे महेष्वासे तस्मिन् न हनि भारत ॥ कृते च मोघसंकल्पे
 द्रोणपुत्रे महारथे ॥ १२॥ द्रवमाणे महाराज कौरवाणां बलार्णवे ॥ व्यूहपार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वा तदभिर्वृतः ॥ २॥ तमवस्थितमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभ ॥ विद्रुतं स्वबलं
 दृष्ट्वा पौरुषेण न्यवारयत् ॥ ३॥ स्वमनीकमवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ युध्वा च सुचिरं कालं पांडवैः सह भारत ॥ ४॥ लब्धलक्षैः परैर्हृष्टैर्व्यायच्छद्भिश्चिरंतदा ॥
 संध्याकालं समासाद्य प्रत्यहारमकारयत् ॥ ५॥ कृत्वाऽवहारं सैन्यानां प्रविश्य शिविरं स्वकं ॥ कुरवः सुहितं मंत्रं मंत्रयांचक्रिरे मिथः ॥ ६॥ पर्यंकेषु परार्थेषु स्पृध्या
 स्तरणवत्सुच ॥ वरासनेषूपविष्टाः सुखशय्यास्त्रिवामराः ॥ ७॥ ततो दुर्योधनो राजा साम्रापरमवल्गुना ॥ तानाभाष्य महेष्वासान् प्राप्तकालमभाषत ॥ ८॥ मतं
 मतिमतां श्रेष्ठाः सर्वे प्रब्रूतमाचिरं ॥ एवं गते तु किं कार्यं किंच कार्यतरं नृपाः ॥ ९॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते नरे द्रेण नरसिंहायुयुत्सवः ॥ चक्रुर्नानाविधा श्रेष्ठाः
 सिंहासनगतास्तदा ॥ १०॥ तेषां निशाम्ये गितानि युद्धे प्राणान् जुहूषतां ॥ समुद्दीक्ष्य मुखं राज्ञो बालार्कं समवर्चसं ॥ ११॥ आचार्यपुत्रो मेधावी वाक्यज्ञो वाक्य
 माददे ॥ रागो योगस्तथा दाक्ष्यं नयश्चेत्यर्थसाधकाः ॥ १२॥ उपायाः पंडितैः प्रोक्तास्ते तु दैवमुपाश्रिताः ॥ लोकप्रवीरा येऽस्माकं देवकल्पामहारथाः ॥ १३॥
 व्यंपरं मतं संमतं तत्प्रब्रूत ॥ १४॥ चेष्टाः शौर्याभिनयरूपाः भुजास्फालनाद्याः ॥ १५॥ निशाम्य आलोच्य वर्चसं छांदसं दृष्ट्वा ॥ १६॥ रागः स्वामिभक्तिः योगो देशकालादिसंपत्तिः दाक्ष्यं बलं नयोनीतिः ॥ १७॥ १८॥